

အသစ်စက်စက်လုံးချင်း

ရှင်မိထွယ်

မျက်လှည့်အမုန်း

သူမနှင့်ခွဲခွာခဲ့သည် ဆယ်နှစ်တာကာလအတွင်းမှာ ဒီတစ်ကြိမ်ပဲ
သူမမျက်နှာလေးကို တွေ့လိုက်တာ သူ့ရင်ထဲမှာ အဆန်းဆုံး
ရင်ခုန်ကြမ်းမည့် ခံစားချက်ထူးတွေ ခံစားခဲ့ရတာ ဖြစ်သည်။ ။
သူ ရင်ခုန်ရူးသွပ်ခဲ့တာဟာ...

ရှုဟာ သူနဲ့ ဆယ်မိနစ်ခြားပြီး မွေးခဲ့သည့် အမြှာညီအစ်ကိုနဲ့ လက်
ထပ်

မယ့်မိန်းမ ဖြစ်နေခဲ့လို့ လား။

ဒါမှ မဟုတ် ရတ်ရဲ့ ချစ်သူ ဖြစ်နေလို့ လား။

ဒါမှ မဟုတ် ရတ်ရဲ့ ချစ်သူကို သူလုယူချင်သည့် ရင်ထဲက မသန့်ရှင်း
သည့် အတွေးတွေကြောင့်လား မသိ။

သူ့ရင်ခုန်သံတွေဟာ ကြောက်ခမန်းလိလိကြီးကို တဒိန်းဒိန်း

ခုန်မြည်နေခဲ့တာက သူ့ကို အသက်ရှူမဝအောင် မောဆို့သွားတော့
သည်။ ။

(ရမ်) ရမ်ဝိခ

‘ရှုသခင် ရှုသခင်...မင်း ရတ်ဝိတလို ငဖျင်းငတေကောင်ကိုများ
လက်ထပ်မတဲ့ လား၊ မင်း ဒီကောင်ကိုချစ်တာ ဘာဖြစ်မှာ မို့လို့ လဲ၊
ဟား ဟား ဟား..ဘဝသမားပဲဖြစ်မယ်၊ ဘဝသမားပဲ အမည်
ခံရမယ်လေ၊ အဲဒီဘဝကို မင်း ကျေနပ်လား၊ မင်းကျေနပ်ပေမယ့်၊
ငါ မကျေနပ်နိုင်ဘူး ရှု၊ အဲဒီအတွက် မင်း လုံးဝမကြိုက်တဲ့ ၊
အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအလုပ်ကတော့...’

ရတ်ဝိခ

‘ဟား ဟား..ဓားရမ်းဝိခကတော်ကလည်း အပြောကြီးလိုက်တာ
ဒီမ့၁ ဟေ့ မိန်းကလေး..မင်းသိထားဖို့ က မင်းယောက်ျားဟာ
လူကောင်း မဟုတ်ဘူး ကွ၊ လူယုတ်မာနာမည်နဲ့ ရမ်းကားခဲ့တဲ့ ကောင်
တစ်ချိန်တုန်းက ငါ့တပည့်က အခု ငါ့ပစ္စည်းတွေကိုလုပြီး ငါ့ထက် ကြီး
ပွားနေတာ၊ မင်း မင်းယောက်ျားကို စွတ်အထင်မကြီးနဲ့ ၊ အခု မင်းတို့ စ
ပါရှယ်မျိုဆိုနေတာ ငါ့ပစ္စည်းတွေ၊ အဲဒီလို တိုက်အကောင်းစား၊ ကားအ
ကောင်းစားနဲ့ ဇိမ်ကျနေတာ ငါ့ပစ္စည်းတွေပဲကွ’

ဒီပါ

‘ရှုရယ် ငါတို့ ရဲ့ ကံကြမ္မာကိုပဲ ငါတို့ အပြစ်တင်ရတော့မှာ လား၊ ဒါမှ မဟုတ် ငါတို့ ဘဝပျက်အောင် ဖန်တီးခဲ့တဲ့ ငါ့ညီကိုပဲ အပြစ်တင်ရမှာ လား။’

ဟား...ငါ ဒီဘဝကြီးကို မုန်းလိုက်တာ။ မနက်ဖြန်ဆို ငါ့ဘဝက ကောင်းကင်ရောက်တော့မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါ ဝမ်းမနည်းပါဘူး၊ ငါ သေရမှာ မကြောက်ပါဘူး၊ ငါသိပ်ချစ်တဲ့ နင့်ကို ငါ့ညီလို လူဆိုးတစ်ယောက်လက်ထဲမှာ စိတ်မချလို့ ပါ’

ရတ် (ခ) ရတ်ဝိတ

အခန်း (၁)

‘ဒုတ်’

ခနဲ မြည်သံနှင့်အတူ သဲအိတ်ကြီးကို ပစ်စိုက်သွားသည့် ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းကို သူက အဓိပ္ပာယ်ပါပါကြည့်စိုက်ကြည့်ရင်း ဟားတိုက် ရယ်ချလိုက်ပါတော့သည်။ ။

"ဟား ဟား ဟား"

"ဟား ဟား ဟား"

သူဌေးအခန်းထဲဆီက တဟားဟားရယ်သံနက်ကြီးကို ကြားလိုက်ရသည့် မောင်ပိုင်တစ်ယောက် မီးဖိုဆောင်ထဲမှာ သူဌေးစားဖို့ နေ့လယ်စာပြင်ဆင်နေရာမှ အပေါ်ထပ်ဆီသို့ အပြေးတက်ခဲ့တော့သည်

အပေါ်ထပ် သူဌေးအခန်းဆီသို့ သူ အပြေးကလေး လျှောက်လာခဲ့သည့်အချိန်မှာ ပဲ ထပ်ဆင့်ကွမ်း ရယ်လိုက်သည့် သူဌေးရယ်သံနက်နက်ကြီးက သူ့ကို သူဌေးအခန်းဝကနေ ထွက်ပြေးချင်လောက်အောင် စိတ်ပျက်တုန်လှုပ်သွားရလေသည်။

"ဟား ဟား ဟား...ဟား ဟား ဟား...ရယ်ရတယ်ကွာ ရယ်ရတယ်၊ ငါ ဒီအချိန်မှာ သိပ်ရယ်ချင်တာကွ...ဟား ဟား ဟား"

ဟာ...

သူဌေး ရူးများ သွားပြီလား။

ဒါမှ မဟုတ်...

အင်း...သူဌေး တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မကျေမနပ် ဖြစ်နေခဲ့ပြီလား။

ဒါ ဖြစ်နိုင်ခြေများ သည် ။

သူဌေးက တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီဆိုရင် အခုလိုပဲ ရူးမတတ်ရယ်တတ်တာ ငါးနှစ်လုံးလုံး သူဌေးတပည့် လုပ်လာသည့်သူက သိခဲ့ရလေသည်။

အခုလည်း ...

သူဌေး အထူးနှုန်းနဲ့ ရယ်နေတာ ကောင်းသောရယ်ခြင်းတော့ မဖြစ်နိုင်ချေ။

ရယ်တဲ့ အသံကြီးကလည်း နက်ရှိုင်းပြီး ကြောက်စရာကောင်းလှပါသည်။ ။

"ဟား ဟား ဟား...ရမ်းဆိုတဲ့ ငါ့ဘဝမှာ လိုချင်တာမရဘူးဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ထုံးစံမရှိဘူး"

သေချာပါပြီ။

ဒီပုံအတိုင်းဆို သူ သူဌေးအခန်းရှေ့က ကုပ်ချောင်းချောင်းလေး လှည့်အထွက်...

‘ဝုန်း’ခနဲ အခန်းတံခါးဖွင့်သံနှင့်အတူ သူ့အရှေ့သို့ ဒေါသမျက်လုံးတွေနှင့် သူ့ကိုစိုက်ကြည့်ပြီး...

"မင်း ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ"

"ဗျာ"

"ငါ့အခန်းရှေ့မှာ ဘာလုပ်နေတာလဲဆိုတာ မင်း နားလေးနေလား"

"ဟို ကျွန်တော် သူဌေးရယ်သံကြားလို့ ပါ"

"ငါရယ်တာ ဆန်းသလားကွ"

"ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ ဆန်းပါတယ်"

"တောက်...ပါးဆွဲရိုက်လိုက်ရ"

သူဌေးလက်တစ်ဖက် မြောက်တက်သွားချိန်မှာ သူ ဘာမှ မစဉ်းစားတော့ဘဲ မျက်စိမှိတ်ချလိုက်သည်။ ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...

သူ အပြစ်မရှိဘဲ သူဌေးဒေါသထွက်လို့ ရိုက်ရင်လည်း ရိုက်ပါစေ

တော့။

"ဟင်း...ငါ သိပ်ဒေါသထွက်နေတဲ့ အချိန်မှာ မင်း ရှောင်နေစမ်းပါ
မောင်ပိုင်...သွား သွား"

သူ့ရင်ထဲ ဒေါသတွေ အစွမ်းကုန်ပွင့်ထွက်သွားတော့သည်။ ။

ဟား...စိတ်ရှိတိုင်း လုပ်ထည့်ရရင် ပွင့်ထွက်သွားနိုင်သည်။ ။ (အဲဒီ
လောက်အထိ သူ ဒေါသထွက်နေတာပါ)

တကယ်ပါ။

သူ့ရင်ထဲမှာ ဘယ်သူ့ကို ရမ်းကားချင်နေမှန်းမသိအောင် ရမ်းကားချ
င်နေပါပြီ။

သူ ရမ်းကားတတ်တာကို သိထားသည့် တပည့်မောင်ပိုင်ကတော့ သူ
မောင်းထုတ်လိုက်တာနှင့် တစ်ပြိုက်နက် သူ့အခန်းရှေ့ကနေ
ကုပ်ချောင်းချောင်းလေး ထွက်သွားပါတော့သည်။ ။

သူ့အရှေ့ကနေ ကုပ်ချောင်းချောင်းလေး လှည့်ထွက်သွားသည့် မော
င်ပိုင်ကို သူ ဒေါသမျက်လုံးတွေနှင့် စိုက်ကြည့်ပြီး တောက် တစ်ချက်ခေါ
က်ကာ သူ့အခန်းဆီသို့ ပြန်လှည့်ဝင်လိုက်သည်။ ။

အဲဒီနောက် သူ အရူးတစ်ယောက်လို နင့်သီးပြာဝေနေသည့် မျက်
လုံးတွေနှင့် ခုတင်ပေါ် အားလျားထိုးချပြီး ဟားတိုက်ရယ်ချလိုက်ပါ
တော့သည်။ ။

"ဟား ဟား ဟား"

"....."

"ဟား ဟား ဟား...ရှုသခင် ရှုသခင်...မင်း ရတ်ဝိတလို ငဖျင်းငတာ

ကောင်ကိုများ လက်ထပ်မတွဲ လား၊ မင်း ဒီကောင့်ကိုချစ်တာ ဘာဖြစ်မှာ မို့လို့ လဲ

ဟား ဟား ဟား...ဘဝသမားပဲဖြစ်မယ်၊ ဘဝသမားပဲ အမည်ခံရမယ်လေ၊ အဲဒီဘဝကို မင်း ကျေနပ်လား၊ မင်းကျေနပ်ပေမယ့် ငါ မကျေနပ်နိုင်ဘူး၊ အဲဒီအတွက် မင်း လုံးဝမကြိုက်တဲ့ အလုပ်တစ်ခု လုပ်ရလိမ့်မယ်...၊

အဲဒီအရာကတော့..."

သူ မျက်စိမှတ် အံ့ကြိတ်ပြီး ခေါင်းခါပစ်လိုက်သည်။ ။

အဲဒီအချိန်မှာ သူခံစားလိုက်ရသည့် ခံစားမှုတစ်ခုက သူ့ရင်ကို အနက်ရှိုင်းဆုံး ပြေးဝင်သွားရလေတော့သည်။ ။

အဲဒီခံစားမှုကတော့...

***

ဆယ်နှစ်တာ ကျောခိုင်းလှည့်ထွက်ခဲ့သည့် ကာလအတွင်းမှာ ခြောက်ခါလောက်ပဲ အဝေးကနေ မျှော်ကြည့်ခဲ့ရသည့် သူ့ရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း (သူ တစ်ဖက်ချစ်ရသည့် ချစ်သူကောင်မလေး) ကို အဝေးကနေ လှမ်းမြင်လိုက်ကတည်းက သူ့မျက်လုံးတွေ အရည်ရွှန်းစို့ တောက်ပသွားရသည်။ ။

သူမနှင့်ခွဲခွာခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်တာကာလအတွင်းမှာ ဒီတစ်ကြိမ်ပဲ သူမမျက်နှာလေးကို တွေ့လိုက်တာနဲ့ သူ့ရင်ထဲမှာ

အဆန်းဆုံးရင်ခုန်းကြမ်းသည့် ခံစားချက်ထူးတွေ ခံစားခဲ့ရတာဖြစ်သည်

။

သူ ရင်ခုန်ရှုံးသွပ်တာဟာ...

ရှုဟာ သူနဲ့ ဆယ်မိနစ်ခြားပြီး မွေးခဲ့သည့် အမြွှာအစ်ကိုနဲ့ လက်ထပ်
မယ့် မိန်းမဖြစ်နေခဲ့လို့ လား။

ဒါမှ မဟုတ် ရတ်ရဲ့ ချစ်သူ ဖြစ်နေလို့ လား။

ဒါမှ မဟုတ် ရတ်ရဲ့ ချစ်သူကို သူလုယူချင်သည့် ရင်ထဲက မသန့်ရှင်း
သည့် အတွေးတွေကြောင့်လားမသိ။

သူ့ရင်ခုန်သံတွေဟာ ကြောက်ခမန်းလိလိကြီးကို တဒိန်းဒိန်းခုန်မြ
ည်နေခဲ့တာလား။ သူ့ကို အသက်ရှူမဝအောင် မောဆိုသွားတော့သည် ။

အဲဒီခဏအတွင်းမှာ သူက သူ့ရဲ့ Land Cruiser ခိုပြာရောင်ကားကို
သူမ ရပ်နေသည့် ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်အနီးသို့ ထိုးရပ်လိုက်ပြီး သူမကို
ကားမှန်မည်းတပ်ထဲမှ တစ်ချက် မျက်လုံးမလွှဲမိဘဲ စိုက်ကြည့်နေခဲ့မိသ
ည် ။

"အင်း...လှလိုက်တာ ရှုရယ်"

(တကယ့်ကို လှလွန်းတဲ့ ရှု) (ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်ကနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်
အောင် ပြောင်းလဲမှုတွေနှင့် အသစ်အဆန်းဖြစ်သွားသည့် ရှုရဲ့ မျက်နှာ
လှလှလေးကို) သူ နှင့်နင့်ကြီး စိုက်ကြည့်နေရင်းမှ ရင်ထဲမှာ လွမ်းခဲ့သ
ည့် ခံစားမှုတွေကို ဘယ်လိုမှ ဆက်မျှသိပ်ထားလို့ မရအောင် စိတ်ခံစား
ချက်က လွတ်ထွက်သွားရပြီဖြစ်သည် ။

ဖျတ်ခနဲဆို သူ ကားတံခါးဖွင့်ပြီး ဆင်းမလို့ အလုပ် ရှုရပ်နေသည့်
ကားမှတ်တိုင်ရှေ့သို့ ဘတ်စ်ကားတစ်စီး ထိုးရပ်လာခဲ့လေသည် ။

အဲဒီအချိန်မှာ ရှက လွယ်ထားသည့် ဘေးချိတ်အိတ်ကလေးကို ဘယ်
ဘက်ပြောင်းလွယ်ရင်း ကားဆီသို့ လှမ်းတက်မလို့ ပြင်ဆင်နေသလို တ
စ်စုံတစ်ယောက်ကို ရှာနေသလိုလည်း သူ အတိုင်းသား လှမ်းမြင်နေရသ
ည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ ကားထဲကနေ တိုးဝှေ့ဆင်းလာသည့် လူတစ်ယောက်
ရှလက်ကို ဖမ်းဆွဲပြီး...

"ရှ"

ဟု ခေါ်လိုက်သည် တွင် သူ့ရင်တစ်ခုလုံး ဝုန်းခနဲမြည်ဟည်းသွားရ
လေသည်။

ရှကို ရှလို့ တနင့်တနဲ ချစ်သံနှောခေါ်လိုက်သည့်သူက သူ့အစ်ကို ရ
တ်ဝိတ ဖြစ်နေတာကြောင့် ရမ်း မျက်လုံးအပြူးသားနှင့်ပင် သူမတို့ စ
ကားသံကို စောင့်နားထောင်နေလိုက်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ရတ်က ရှပါးပြင်မှာ ဝဲဝဲလေးကျနေသည့် ဆံပင်လေး
တွေကို သိမ်းဖယ်ရင်း ရှမျက်နှာလေးနားငဲ့ကာ

"ကားက သိပ်ကျပ်တယ်၊ ငါတို့ တက္ကစီပဲ ငှားသွားမယ်ကွာ"

"ဟာ...ရပါတယ် ရတ်ရယ်၊ နင်ကလည်း ပိုက်ဆံလေးလက်ထဲရောက်
တာနဲ့ သုံးဖို့ ဖြုန်းဖို့ ကြည့်နေတယ်၊ အကျင့်ကိုက"

အောင်မယ်...အမျိုးသမီးက စွာလိုက်တာ ငယ်ငယ်ကလိုပါပဲ။

ငယ်ငယ်တုန်းကလည်း ဒီမိန်းကလေး ဆရာလုပ်လွန်းလို့ သူနဲ့ တ
ကျက်ကျက် မတည့်။ ယခုလည်း (ရတ်ကိုများ အကျင့်ကိုက)ဆိုပြီး အပြ
စ်တင်တာ။ အဲဒီနေရာမှာ သူသာဖြစ်ကြည့်၊ ဟင်း...ရှစားသာမည်မထင်

အင်း...အခုလို သူနဲ့ ပြန်ဆုံစည်းခွင့်ရပြီ။

သူမကိုသာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရလိုက်ပါရင်ဆိုသည့် အတွေးက သူ့ကို သက်ပြင်းမောသာ ချမိသွားတော့သည်။ ။

သူ တွေးသာတွေးနေရတာ အရာမထင်။

သူ တစ်ဖက်သတ်ချစ်သည့် မိန်းကလေးက သူ့ချစ်သူနှင့်သူကြည်လို့ အေးလို့ ။

အပြီးမျက်နှာဝဲဝဲလေးနှင့် ရတ်မျက်နှာကိုမော့ကြည့်ကာ

"ရတ် ကားပေါ်တက်လေ"

"မတက်ဘူး၊ ကားကျပ်တယ်ကွာ၊ မင်းကို ကောင်လေးတွေအသားနဲ့ အထိမခံနိုင်ဘူး"

"နဂိုလည်း စီးနေတာပဲ"

"နဂိုက နဂို၊ အခုက အခု"

"အခုက ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"တစ်လပဲလိုတော့တယ်...ငါ့မိန်းမဖြစ်ဖို့ "

"သေလိုက်"

"မသေနိုင်သေးပါဘူး...မိန်းမတောင် မရသေးဘူး"

ရတ်အသံက တကယ့်ကို ပျော်လုံးဆိုနေသည့် သတို့ သားလောင်းတစ်ယောက် ရယ်သံနှင့်။

ကြည့်နူးရင်ခုန်မှုတွေ ပျော်ဝင်နေတာကို သူက ကားထဲကနေ အံ့ကြိတ်မျက်မှောင်ကုတ် နားထောင်နေလိုက်မိသည်။ ။

"ဒါပဲ...တစ်ဆိတ်ရှိ ဒါပဲ"

"ဒါမပါရင် ပွဲမစည်ပြီ၊ အလကားနောက်တာပါ ရှုရယ် ရှုလေးရယ်"

"ဘာလဲ ဘာလဲ"

"အဟား...ချစ်လို့ ပါကွာ၊ မအော်နဲ့ မအော်နဲ့ ...သူများကြားသွားမယ်"

"ကြားနေတာပဲ...နားထောင်တဲ့ သူဆို နင့်စကားတွေကို အကုန်ကြားတယ်"

"ကြားတော့ ဘာဖြစ်လဲ"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ...နင့်ကို တဏှာရှုလို့ ထင်မှာ ပေါ့"

"ဘာဖြစ်လဲ...ကိုယ့်ချစ်သူ ကိုယ်ရှုတာ ဘာဖြစ်လဲ၊ ငရဲမကြီးဘူးကွ၊ သူများ ချစ်သူ သွားရှုရင်"

"သွားရှုရင် ပါးဆွဲရိုက်ခံရမှာ ပေါ့"

"ရှုလည်း မရှုပါဘူး၊ ဒီတစ်ယောက်တည်းပဲ ဒီတစ်ယောက်တည်းပဲ ...လာ လာ၊ လက်မထပ်ရသေးတဲ့ ဒီတစ်လအတွင်း ကားမချောင်ရင် တက္ကစီစီးရမယ်"

"အံ့မယ်လေး...ပိုလိုက်တာတောင်၊ ကိုယ်ပိုင်ကားစီးရအောင် စွမ်းဆောင်ပေးလိုက်ပါတော့လား"

"ဖြစ်မှာ ပေါ့ကွာ...တဖြည်းဖြည်းပေါ့"

"ဟင်း...သူ့တဖြည်းဖြည်းကို စောင့်ရရင် အိုသေသွားရင်သွားမယ်"

"ဟ...အဲဒီလောက်အထိ ကိုယ့်ကို လျှော့မတွက်စမ်းပါနဲ့ ကွ၊ မနက်ဖြန် ထီဖွင့်ပွဲမှာ ကိုယ် ထပေါက်လိုက်ရင် ဘယ်လိုပြောမလဲ"

"အံ့မယ်လေး...ယဉ်စမ်း၊ ဟက်စကီးကိုယ်ပိုင် စီးရတဲ့ ဘဝအထိ ယဉ်စမ်း၊ ကဲ လာတော့...နင့်လေလုံးက ငါ့ကိုလာပိနေပြီ၊ တက္ကစီနဲ့ ပဲ သွားတော့မယ်"

ပြောပြောဆိုဆို ရှုက ရတ်လက်မောင်းကြီးကို ခိုတွဲပြီး သူ့ကားအရှေ့ကနေ လှမ်းလျှောက်သွားတာကို သူက အသာငေးကြည့်ရင်း ရတ်ရင်ထဲကခံစားချက်နဲ့ အတူ သူ့ရင်ခုန်သံတွေ စီးဆင်းသွားတော့သည်။ ။

သူ့ရင်ထဲမှာ ရှုက သူ့ခါးကြီးကို သိုင်းဖက်ပြီး သူ့မျက်နှာလေးကို မော့ကြည့်ကာ...

"ရမ်းကို သိပ်ချစ်တာပဲ"

လို့ ပြောလိုက်သံလေးကိုလည်း ကြားလိုက်ရသလို။

"ရမ်းရဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေကို အရမ်းအထင်ကြီးတာပဲ"

ဆိုတာလည်း ကြားလိုက်ရသေးသည်။ ။

တကယ်ပါ ရှုရယ်...

ငါ နင်တို့ ချစ်ခြင်းကို မခွဲရက်ပါဘူး။ ပြီးတော့ ငါနဲ့ တစ်ရပ်တည်းတူတဲ့ ရတ်ရဲ့ အသည်းကိုလည်း ငါ မခွဲရက်ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ လူဆိုတာ လောကမှာ ကိုယ်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ဦးစားမပေးချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေက ငါ့လူမျိုးမှာ ပိုပြီးများ ပြားခဲ့တာက နင်နဲ့ ရတ်အတွက် ကံမကောင်းခြင်းတွေ ဖြစ်သွားခဲ့ပါပြီ။

အဲဒီအတွက် ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါလို့ ငါမတောင်းပန်ချင်ဘူး။

ဒါပေမဲ့ ငါ နင့်ကို သိပ်ချစ်တဲ့ အတွက် စိတ်ထဲကနေ အကြိုတောင်းပန်လိုက်ပါတယ် ရှု။

ငါ့ကို နင်တို့ ချစ်သူနှစ်ယောက် ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးကြပါလို့ ငါ တောင်းပန်ပါတယ်။

ငါတောင်းပန်တာကို နင်တို့ ခံစားသိရှိရင် ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးရမ လား ရှု...ဟင်။

ရတ်...

ငါ စိတ်မကောင်းပါဘူးကွာ။ မင်းချစ်သူကို ငါ လုမယူချင်ပါဘူး။ ဒါ ပေမဲ့ ငါလည်း ပဲ မင်းနဲ့ အမြွှာဆိုတော့ မင်းအသည်းနဲ့ ထပ်တူ ရှုကိုချစ် တယ်။ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ် ဆယ်နှစ်လုံးလုံး ရှုကိုခွဲခွဲရတော့ ပိုပြီးလိုချင်တ ယ်။

ဒါပေမဲ့ကွာ မင်းအသည်းကို ငါ ချက်ချင်းကြီး မခွဲပါဘူး။ မင်းတိုလ က်ထပ်မယ့်တစ်ရက်အကြိုမှာ ပဲ မင်းအသည်းကို ငါ နုတ်ယူမယ်။

အဲဒီအတွက် ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ ရတ်။

သူ့ရင်ထဲက တိတ်တဆိတ်တောင်းပန်နေသည့် စကားတွေကို ရတ်နဲ့ ရှု မကြားနိုင်သလို ကြားသိခွင့်ကြုံရပြန်ရင်လည်း သူ့ကို ဘယ်လိုနှလုံး သားမျိုးနဲ့ တုံ့ပြန်မလဲဆိုတာကို သူ ဘာမှ မခံစားနိုင်တော့အောင်လည်း ကျေပျက်ရူးဖျသွားတော့သည် ။

အဲဒီခံစားချက်ရင်းနဲ့ သူမတို့ တက္ကစီနောက်မှ သူ့ကားကြီးလိုက်ပါခဲ့ ရတာကိုသာ ရှုနဲ့ ရတ် သိသွားခဲ့ပါလျှင်...

***

အခန်း (၂)

"ဟင်"

ရှုလက်ထဲကို ပါဆယ်ထုပ်ဖြင့်ရောက်လာသည့် ပါဆယ်ဘူးလေးကို ဖွင့်လိုက်သည့်အချိန်မှာ တော့...

ပါဆယ်ဘူးထဲမှာ Hand Phone ငွေမင်ရောင်လေးနှင့် စာရွက်အဖြူ ခေါက်ကလေးကို မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ရှုမျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်း လေး ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားသည် အထိ အံ့ဩထိတ်လန့်သွားခဲ့သည်။ ။

ပြီးတော့ ပါးစပ်ကလည်း အံ့ဩတုန်လှုပ်စွာ ရေရွတ်လိုက်သည်။ ။

"ဒီ ဒီဖုန်းက ဘာလုပ်တာလဲ"

တစ်ယောက်တည်း အံ့ဩသလို ရေရွတ်ပြီးမှ သတိရကာ စာရွက်ခေါက်အဖြူလေးကို ဖတ်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

စာရွက်ထဲမှာ ရေးထားသည့် စာသားကတော့ ခပ်ရိုးရိုးနှင့် ရှင်းရှင်း ကလေး ရေးထားတာပါ။

မင်္ဂလာပါ ရှုသခင်...

မင်းအတွက် လက်ဆောင်ဖုန်းလေးပေးလိုက်ပါတယ်။

မင်း လိုအပ်သလို အသုံးပြုပါ။

ဆိုပြီး ဘာနာမည်မှ မပါဘဲ ပဟေဠိနန်းတော်လုပ်ထားသည်။ ။

ရှုကို ရက်ရက်ရောရော ဖုန်းလက်ဆောင်ပေးခဲ့သည့် သူဌေးက ဘယ်သူ ဘယ်ဝါမှန်းမသိ။

ဒါပေမဲ့ ရှုမျက်လုံးထဲမှာ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း သွားမြင်လိုက်မိသည့် ကတော့ ရှုကို မျက်ခမ်းသီးကြီးဖြင့် ကြည့်တတ်သည့် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဘိုးတော်ပင် ဖြစ်သည်။ ။

ဟုတ်ပါသည်။ ဒီဘိုးတော်ပဲ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည်။ ။

ကိုယ့်အသက်အရွယ်မှ မထောက် မုဆိုးဖို့ဖြစ်ပြီး နာဘူးကျလွန်းတာ ရှု ရှက်လွန်းလို့ ဒီကုမ္ပဏီက ထွက်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာ အကြိမ်ကြိမ်။

ဒါကို ရတ်လည်း သိသည်။ ။

ရတ် သိပြီး သဝန်တိုလွန်းလို့ ရှုတို့ ချစ်သူနှစ်ယောက် အမြန်ဆုံးလက်ထပ်ဖို့ မင်္ဂလာရက် သတ်မှတ်လိုက်တာ ဖြစ်သည်။ ။

တကယ်ဆို ရှုတို့ ချစ်သူနှစ်ယောက်က ခမ်းခမ်းနားနား လက်ထပ်ပွဲ စီစဉ်နိုင်တော့မှ လက်ထပ်ချင်တာ။

အခုတော့ ကုမ္ပဏီဘိုးတော်အခြေကို မနှစ်သက်လို့ အခုလိုစီစဉ်လိုက်တာဖြစ်သည်။ ။

"ရတ်ရယ်...ငါစိတ်ညစ်တယ်၊ ငါ ဒီကုမ္ပဏီမှာ နေရာကောင်းရပြီး လခကောင်းလို့ သာ လုပ်ရတာ၊ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် မုဆိုးဖို့ကြီးက ကိုယ့်အရွယ်

ယ်မှ ကိုယ်အားမနာ၊ ငါ့ကိုကြည့်တဲ့ မျက်လုံးက"

"ဟင်...ဘာဖြစ်လဲ"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ...မျက်ခမ်းကိုသီးနေတာပဲ"

"ဟင်...အေး...ဒါ ဟိုဟာပဲနေမယ်"

"ဘာလဲ"

ရှက စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် ရတ်ကို ရန်လိုစွာ မျက်စောင်းခဲ့တော့ ရတ်က နှုတ်ခမ်းကိုက်ပြီး ခပ်ကျိတ်ကျိတ်ရယ်ကာ...

"နွားအိုမြက်နုကြိုက်ဆိုတာ"

"ရယ်စရာလုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ ရတ်ရယ်၊ နင်ကလည်း ဒါပဲ သိတယ်"

"ဪ ရှရယ်...ငါရယ်တာ အကောင်းရယ်တာ မဟုတ်ဘူး"

"ဘာလဲ ဒါဆို"

"အင်း...စဉ်းစားတုန်း"

ရတ်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်ပြီး ရှလက်ကလေးကိုဆွဲကာ သူ့မျက်နှာမှာ ပွေ့အပ်လိုက်ရင်းက ရင်ထဲကလာသည့်အသံကြီးနှင့်...

"ငါ နင့်ကို လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်တော့မယ်"

"ဟမ်...ဘာ"

ရှ အံ့သြသွားတာကို ရတ်က ချစ်မြတ်နိုးသည့်မျက်လုံးတွေနှင့် အကြာကြီး စိုက်ကြည့်ပြီး...

"ငါတို့ လည်း အသက်မငယ်တော့ဘူး၊ နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ထဲ ရောက်ပြီ၊ ငါတို့ ကြီးပွားတိုးတက်မှ လက်ထပ်ရမယ်ဆိုရင် အိုမယ်နော် ရှ"

"အောင်မယ်...ဒါ နင့်အစွမ်းအစတုံးစကား ဆိုတာ"

"နင် ငါ့ကို မခံချင်အောင် ဘယ်လောက်ပြောပြော ငါကတော့ နင့်ကို လက်ထပ်အစီအစဉ် မပြောင်းလဲတော့ဘူး။ ငါ နင့်ကို အရင်စေ့စပ်ထား မယ်၊ နောင် တစ်လခွဲ တစ်လကျော်ကျော်ကျ လက်ထပ်ပွဲကျင်းပမယ်...၊

ငါတို့ အနေနဲ့ သင့်တင့်တဲ့ လက်ထပ်ပွဲတော့ ကျင်းပလို့ ရပါတယ်၊ ငါ့မှာ လခထဲကစုထားတာ ဆယ်သိန်းလောက်တော့ ရှိပြီ...နင်ရော"

"ငါလည်း ဆယ်သိန်းလောက်ပဲ"

"နည်းလားကွာ...နှစ်ယောက်ပေါင်းနှစ်ဆယ်၊ မင်္ဂလာကုန်ကျစရိတ် က တစ်ဆယ်ထား၊ တစ်ဆယ်ကျန်တယ်ကွာ၊ မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့က ရဦးမှာ နဲ့ နှစ်ဆယ်လောက်ပြန်ဖြစ်မယ်၊ အဲဒီနှစ်ဆယ်က မသုံးမစားဘဲ ပွား ထားရင် နောက်နှစ် လေးဆယ်ကွာ၊ အဲဒီလေးဆယ်ကနေ နောက်နှစ် ရှစ်ဆယ်ဖြစ်မယ်ကွာ၊ အဲဒီရှစ်ဆယ်ကနေ နောက်နှစ် တစ်ရာ့ခြောက်ဆယ်ကွာ"

"အောင်မယ်လေး...ကဲပါ တော်ပါတော့၊ နင့်လေလုံး ငါ့ကိုလာပီလို့ ငါသေနေပါဦးမယ်၊ တကတဲ နာဂစ်လောက်ပြင်းတဲ့ ပါးစပ်"

"ဟား ဟား ဟာ...ပိုက်ဆံမှ မရှိတာကွာ၊ လေလုံးလေးတော့ စိုက်ဦး မှ ပေါ့...နော့ ရှ၊ ဟေး ဟေး...လက်ထပ်ပွဲ ခေါင်းညိတ်ကြေးနော်၊ ငါလည်း နင့်ကို အဲဒီဘိုးတော်ကြီးနဲ့ စိတ်မချဘူး၊ ဘိုးတော်ကြီး ဘယ်အချိန် အလစ်တွယ်မလဲဆိုပြီး ရင်ထိတ်နေရတာ"

"တော်စမ်းပါ"

"တကယ်ပြောတာ ရှ၊ ငါတို့ လက်ထပ်ကြရအောင်နော် ရှ၊ ငါ့ချစ်သူ လေး လိမ္မာပါတယ်ကွာ၊ ဟုတ်တယ်ဟုတ်"

"အင်း...ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ဟာ"

"ဟေ့...တေတေနတ် ဒီပါးစပ်ကလေး၊ ငါကတော့ လက်ထပ်ပွဲကို အမြန်ဆုံးနည်းနဲ့ ပန်းကန်လုံးစီးပြီး စီစဉ်တော့မှာပဲ"

ချစ်သူက ချစ်လို့ ပူဆာတော့လည်း ရှု မနေသာတော့ဘဲ ခေါင်းညိတ် လက်ခံလိုက်ရလေတော့သည်။ ။

ရှုတို့ နှစ်ယောက် စေ့စပ်ပွဲကို မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ကျင်းပပြီး မင်္ဂလာရက် သတ်မှတ်ပြီးလို့ တစ်ပတ်တောင်မရှိသေး။

အခုလို ပဟေဠိလုပ်လာသည့် ရှုအတွက်ပါဆယ်ထုပ်နဲ့ ရောက်လာသည့် ဖုန်းကလေးက ရှုနဲ့ သူ့အတွက် မင်္ဂလာလက်ထပ်ပွဲကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မယ့် အန္တရာယ်လေးများ ဖြစ်ခဲ့ပါရင်ဆိုသည့် အတွေးက ရှုရင်ကို တစူးနှင့်နှင့်ကြီး စူးနှင့်ပျော်ဝင်သွားရလေတော့သည်။ ။

အဲဒီခံစားချက်နှင့်ထပ်တူ ရှု ရင်ခုန်ထိတ်လန့်စွာ ခံစားလိုက်ရသည့် ခံစားမှုကတော့ ဒီအကြောင်းတွေကို ရတ်သိသွားလျှင်ဆိုသည့် အတွေးနှင့်။

ရတ်နှင့်ရှုတို့ ချစ်သူဘဝမှာ ဒီဖုန်းလေးဟာ အန္တရာယ်သားကောင်များ ဖြစ်ခဲ့မလားဆိုသည့် အတွေးတစ်ခုက ရှုရင်ကို ပူလောင်စွာခံစားလိုက်ရပါတော့သည်။ ။

ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဘိုးတော်ကို အကဲခတ်ခဲ့သည့် ရှုမျက်လုံးထဲမှာ ဘိုးတော်ရဲ့ ဆန်းပြားတဲ့ မျက်လုံးအကြည့်တွေကို မတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အပြင် ဘိုးတော်တစ်ယောက် သူ့အလုပ်နဲ့ သူ ရှုပ်နေတာကိုလည်း တွေ့လိုက်ရတာမို့ ဒီဖုန်းလက်ဆောင်ပေးသူဟာ ဒီဘိုးတော် မဖြစ်နိုင်တာ သေချာသွားသည်။ ။

ဒါဆို ဘယ်သူဖြစ်နိုင်မလဲ။

ရှုကို ဒီလိုဖုန်းပေးနိုင်သည့် အဆင့်အတန်းထဲက စိတ်ဝင်စားခံရတာ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် မုဆိုးဖို ဘိုးတော်တစ်ယောက်ပဲရှိခဲ့တာ ရှုအသိဆုံး။

ကျန်တဲ့ သူဌေးပေါက်ကလေးတွေက ရှုလို သာမန်မိန်းမတစ်ယောက်ကို လှည့်လို့ တောင် ကြည့်ဖော်မရခဲ့တာ ရှုအသိဆုံးမို့ ဒီဖုန်းဟာ ဘယ်သူပေးတာလဲဆိုတာကိုပဲ ပဟေဠိဖြစ်ပြီး ရှု တစ်ယောက်တည်း ခပ်ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်နေတာကို ရှုကို ကားဂိတ်ကိုလာကြိုသည့်ရက်ကို သတိထားမိသွားလေသည်။ ။

"ရှု...နင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

ရှု မျက်နှာကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး ရှုကို ဂရုတစိုက်မေးလာသည့်ရက်ကို အမှန်အတိုင်းပြောလိုက်ရင် ရက်က တစ်ဇွတ်ထိုး။

ချက်ချင်းပင် ရုံးတက် လက်ထပ်မှာ မို့ ခမ်းနားတဲ့ မင်္ဂလာပွဲလေးတောင် မကျပါလိုက်ရမှာ မို့ ရှု အမှန်အတိုင်းပြောဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘဲ ရက်ကို လိမ်လည်လိုက်ပါသည်။ ။

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးဟာ"

"ဘာမှ သာမဖြစ်တယ် မျက်နှာက ညှိုးနေတယ်၊ နင် တစ်ခုခုဖြစ်နေ"

တာပါ...ငါ့ကိုမလိမ်နဲ့ "

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးဆိုရင် "

ရှု စိတ်မရှည်တော့ဘဲ သူ ဆွဲကိုင်ထားသည့် လက်ကလေးကို ဆတ်ခနဲရုန်းပြီး သူ့ကို မျက်စောင်းခဲလိုက်သည်။ ။

ရှုက ရတ်ကိုဆို ငယ်ငယ်ကတည်းက နိုင်ခဲ့တာ။

ရှု မနိုင်ခဲ့သူကတော့ လူဆိုးလူမိုက် ရမ်းကိုပင်။

နာမည်နဲ့ လိုက်အောင် ရမ်းကားတတ်သည့် ရမ်းတစ်ယောက် အခုချိန်မှာ အဆိုးဆုံး၊ အမိုက်ဆုံးလူတွေ သွားတတ်သည့်လမ်း ထောင်ထဲကိုပင် ဝင်ခဲ့နေပြီလား။

ဒါမှ မဟုတ် လူဆိုးဗိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး လူဆိုးလောကမှာ ပဲ ကျင်လည်ကျက်စားနေသည် လား မသိ။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ...

ရှု ရမ်းကို သတိရသွားကာ အတိတ်အကြောင်းတွေ ရင်ထဲလှစ်ခနဲ ဝင်ရောက်သွားရပြန်သည်။ ။

"ဟ...ဘာလို့ ငါ့ကို ပြူးကြည့်နေတာလဲ၊ ငါ့ကို လာမကြည့်နဲ့ ၊ လုပ်ထည့်လိုက်လို့ အခွက်ညှိသွားမယ်"

"ဟင်...နင် နင် နာမည်နဲ့ လိုက်အောင် ရမ်းတဲ့ ကောင်၊ ဒီမှာ ...နင် လွှဲရိုက်လိုက်လို့ လက်ဖုသွားပြီ"

"အဲဒါမှတ်ထား...ငါ့ကို ဆရာလုပ်ဦး"

ဆိုပြီး ရှုကို မျက်အိမ်ကျဉ်းပြီး နှုတ်ခမ်းရွဲ့ကာ ရှုအရှေ့ကနေ ချာကနဲလှည့်ထွက်သွားသည့် ပုံရိပ်များက ရှုရင်ကို တစ်ရှိန်ထိုး စီးဝင်သွားသ

ည် တွင် ရှုရင်တွေ ပူလောင်ခါးသက်စွာ ခံစားလိုက်ရတော့သည်။ ။

"ဟင် ရှု...ငါမေးနေတာကွာ"

"ဟင်"

အတိတ်က ခံစားမှုတစ်ခုက နှလုံးသားကို နာကျင်စွာ ရိုက်ခတ်ဝင်သွားစဉ် လက်ရှိကြားလိုက်ရသည့် ရတ်စကားသံကို ရှု ဘာမှန်းမသိ။ ဇဝေဝေါ ဖြစ်သွားရသည်။ ။

ရှု အံ့ဩငေးကြောင်နေတာကို ရတ်က တစ်မျိုးထင်သွားပြီး...

"နင့်ကို ဒီနေ့ ဘိုးတော် နှောင့်ယှက်သလား"

"ဟာ...ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ မဟုတ်ပါဘူး။...ဘိုးတော်က ငါမှ သူ့ကို စိတ်မဝင်စားတာ လက်လန်သွားတာကြာပြီပဲ၊ အခု နင်နဲ့ စေ့စပ်လိုက်တော့ သူ လုံးဝ ငြိမ်သွားပြီ"

"ဒါဆို ဘာလို့ အာစေးနေတာလဲ"

"ပြောမယ်၊ လာ လာ...ဘတ်စကား လူချောင်တယ်၊ နေရာရှိတယ်၊ ကားပေါ်တက်ဖို့"

ရှုက ရတ်လက်ကို အတင်းဆွဲပြီး ကားပေါ်လှမ်းတက်လိုက်ချိန်မှာ ရှုတို့ စီးမယ့် ဘတ်စကားအနောက်ကနေ ဘေးချင်းကပ် ရပ်လာသည့် Land Cruiser ခိုပြာရောင်ကြီးကို ရှု အံ့ဩသလို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

ကားက ဘတ်စကားဘေးမှာ ရပ်လိုက်ပေမယ့် ကားထဲကလူကတော့ ကားထဲကမထွက်တာ ရှုကို အံ့ဩတွေဝေသွားရသလို ဒီကားဟာ ရှုတို့ ဒီဘတ်စကားဂိတ်ရောက်ပြီဆို အချိန်မှန် နေ့တိုင်းလိုလို ရောက်

လာပြီး လူမဆင်းခဲ့တာက ရှုကို သံသယဖြစ်သွားတော့သည်။ ။

ဘာကြောင့် ဒီကားဟာ ဒီဘတ်စ်ကားဂိတ်ကို အချိန်မှန်ရောက်ရတာ လဲဆိုတာကိုလည်း ဦးနှောက်စားသွားရသည်။ ။

"ကဲ...ပြော"

"ဟင်...ဘာ"

ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ကားပြတင်းကနေ Land Cruiser ခိုပြာရောင်ကြီးကို သံသယနှင့် စိုက်ကြည့်နေတုန်းမှာ ပဲ ရတ်က ရှုပခုံး ကိုဖက်ပြီး မေးလိုက်တာကြောင့် ရှု ရတ်ကို မျက်စောင်းခဲ့လိုက်သည်။ ။

"ပခုံးမဖက်နဲ့၊ ကားပေါ်မှာ အရှက်ကိုမရှိဘူး"

"သူများ စုံတွဲတွေလည်း ဒီလိုပဲ"

"သူများက သူများ ပဲ၊ ကျုပ်က ကျုပ်ပဲ"

"ကဲပါ ကျုပ်ရယ်...ကားကိုကြည့်ပြီး ဘာတွေ စိတ်ကူးလိုမ့်ယဉ်နေ တာလဲ၊ ဘာလဲ...ငါ့ချစ်သူသာ ဒီလို Land Cruiser ကြီး စီးနိုင်ရင် ငါလည်း ငြိမ့်မှာ ပဲလို့ စိတ်ကူးယဉ်နေတာလား"

"မဟုတ်ဘူး"

"မလိမ်နဲ့ ...ဒါဆို ဘာလဲ"

ရှုက အခုထိ ကားထဲကမထွက်ဘဲ ကားဘေးမှာ ရပ်ထားသည့်ကား တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်ကာ ရတ်ကို မေးထိုးပြလိုက်သည်။ ။

"အဲဒီ ခိုပြာ Land Cruiser ကို သံသယဖြစ်နေတာ"

"ဘာကားလို့ ထင်လို့ လဲ...မှောင်ခိုကားလို့ ထင်တာလား"

"အင်း...လူမှောင်ခို"

"ဘာ...တကယ်၊ ဒါဆို ရဲစခန်းဖုန်းဆက်လေ"

"ဟဲ့ ငနရဲ့ ...နင့်ကိုရွံ့ပြောတာ ရွံ့ပြောတာ၊ တကတဲ သိပ်အတွေးပေါက်တာပဲ၊ ဒါကြောင့် စီးပွားရေးမတတ်တာ"

"ဟာ...နင်က အရှင်းအလင်း မပြောဘဲနဲ့ ၊ ကဲ ပြော...အဲဒီကားကို ဘာကြောင့် သံသယဖြစ်တာလဲ"

ရှု ခဏစဉ်းစားခန်းဝင်နေတုန်းမှာ ရှုတို့ စီးလာသည့် ဘတ်စ်ကားက ဝှူးခနဲ မောင်းထွက်လာခဲ့တော့သည် ။

အဲဒီအချိန်မှာ ရှုက ကားခိုပြာကြီးကို နောက်ဆံငင်စွာ တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ပြီ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေကို ပြူးစုကာ...

"အဲဒီကားပိုင်ရှင်ကို ငါ သံသယဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒီကားက နေ့တိုင်း လိုလို ငါ ဒီဘတ်စ်ကားဂိတ်ရောက်ပြီဆို သူလည်း နောက်က ရောက်လာတာပဲ၊ ပြီးတော့ ကားက မှန်မည်းကပ်ထားတာ ကားရပ်ပြီးတစ်ခါမှလည်း ကားပေါ်က လူဆင်းမလာဘူး၊ အဲဒါကို ငါ သံသယဖြစ်တာ"

"ဟား ဟား...နင်က ဒီကားပိုင်ရှင်ဟာ နင် ဒီဘတ်စ်ကားဂိတ် ရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ နောက်က ရောက်လာတယ်ဆိုတော့ကား နင့်ကို ဒီကားပိုင်ရှင်ကြီးက လိုက်ရှိုးတာပေါ့...ဟုတ်လား...ဟား ဟား"

"ရတ်...နင် အပေါမကျနဲ့ ၊ ငါက ငါ့သံသယဖြစ်တာကို နင်သိအောင် ပြောပြတာ"

"ဟား ဟား ဟား ...နင့်သံသယက ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ... ဟား ဟား ဟား"

"ရယ် ရယ် ရယ်... နောက်မှ ငိုရမယ့်ကိန်းပေါက်မယ်"

"ဘာလို့ ငိုရမှာ လဲ"

"သိဘူးလေ...စောင့်ကြည့်ပေါ့"

ရှုရင်ထဲက သံသယတွေကို အယုံအကြည်မရှိသည့် ရတ်ကိုလည်း ရှုရဲ့ သံသယတွေကို အယုံအကြည်မရှိသည့် ရတ်ကိုလည်း ရှုရဲ့ သံသယတွေကို အတွင်းကျကျ မဖွင့်အန်ချင်တော့။

ပြီးတော့ ဖုန်းလက်ဆောင်ရထားတာကိုလည်း ဖွင့်မပြောချင်တော့။

အကယ်၍ ရှုက သူ့ကို ရှုဆီကို ဖုန်းလက်ဆောင် ပါဆယ်ရောက်ပါတယ်လို့ ပြောလိုက်ရင်လည်း ရှုကို အယုံအကြည်ကင်းမဲ့ပြီး ရှုကို တစ်မျိုးသောစကားလုံးနှင့် ကိုင်ပေါက်ဦးမည်။

ဒီအတိုင်းပဲ သူမသိအောင် မျှိုသိပ်လိုက်တာပဲ နားအေးပါးအေးနှင့် သူ့သံသယစက်ကွင်းက လွတ်ကွင်းပါတယ်ဆိုတဲ့ အတွေးက ရှုရင်ကို ငြိမ်းအေးသွားရတော့သည် ။

***